

skrifter en med motor udstyret cykel skal opfylde for at kunne anses som cykel med hjælpemotor.

IV.

påhængsvogn: køretøj, der trækkes af motordrevet køretøj, og som er beregnet til person- eller godsbefordring — sættevogn og blokvogn dog undtaget.

sættevogn: køretøj, der kobles til motordrevet køretøj således, at køretøjet eller dets last delvis hviler på det trækkende køretøj, og som er beregnet til person- eller godsbe-
fordring.

Som påhængsvogn eller sættevogn anses dog ikke andet motorkøretøj, der trækkes af motordrevet køretøj.

sidevogn: ethjulet køretøj, der kobles til siden af en tohjulet motorcykel, og som er beregnet til person- eller godsbefordring.

påhængsredskab: andet køretøj, der kobles til motordrevet køretøj.

V.

udrykningskøretøj: køretøj, der tilhører politi eller brandvæsen, og som benyttes til kørsel ved påtrængende politimæssige opgaver, ildebrand, ulykkestilfælde el. lign.; endvidere køretøj tilhørende anden offentlig myndighed samt privat ambulance- eller redningskøretøj, for så vidt justitsministeriets tilladelse til at anvende det i § 26, stk. 2, omhandlede signal er meddelt. Om anvendelse af andre motorkøretøjer til udrykningskørsel henvises til § 72.

blokvogn: motordrevet køretøj eller dertil koblet køretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra indregistrering, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods.

VI.

egenvægt: vægten af køretøj færdigt til brug med alt tilbehør som normalt under brugen. Vægten af driftsmidler (brændstof, smørelolie og kølevand) samt fører medregnes ikke til egenvægten.

faktiske totalvægt: køretøjs øjeblikkelige vægt med driftsmidler, fører og last.

tilladte totalvægt: den ved indregistrering eller godkendelse tilladte største vægt af køretøj med driftsmidler, fører og last.

akseltryk: det samlede tryk, der overføres til vejen af samtlige hjul, hvis centre findes indenfor 2 parallelle lodrette planer, som

lægges med 1 m indbyrdes afstand vinkelret på køretøjs længdeakse gennem hele dets bredde.

VII.

parkering: enhver hensætning af et køretøj på eller ved vej. Kortvarig standsning for på- eller afstigning, for på- eller aflæsning af varer eller i andet tilsvarende øjemed anses dog ikke for parkering.

VIII.

lygtetændingstiden: tiden fra $\frac{1}{2}$ time efter solens nedgang til $\frac{1}{2}$ time før dens opgang. Hvor der i loven gives bestemmelser for lygtetændingstiden, gælder de tillige under tæt tåge og lignende dårlige lysforhold.

§ 3.

Særlige bestemmelser.

Justitsministeren afgør i tvivlstilfælde endeligt, til hvilken af de i § 2, II—IV, nævnte grupper af køretøjer et køretøj vil være at henføre. På samme måde kan det, hvor særlige grunde taler derfor, fastsættes, at køretøjer af en bestemt type vil være at henføre under en anden gruppe køretøjer, end de i § 2, II—V, nævnte definitioner ville medføre, ligesom der kan fastsættes særlige forskrifter for beregningen af de under VI omhandlede vægte. Såfremt afgørelsen har betydning i afgiftsmæssig henseende, træffes den efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.

II. Bestemmelser om køretøjer.

A. Køretøjers indretning og udstyr.

§ 4.

Almindelige bestemmelser.

Stk. 1. Ethvert køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan benyttes uden unødigt fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand, navnlig at styreapparat og bremses virker sikkert og kraftigt, at tilkoblingen til eventuel påhængsvogn, sættevogn eller påhængsredskab er sikker og i forsvarlig stand, og at signalapparater og påskrifter er i orden.

§ 5.

Motorkøretøjer.

Ethvert motorkøretøj skal være forsynet med